

הצעה לדבר מפקד להרמת כוסית – פסח

חיילות וחיילים יקרים, חג פסח שמח!

רקע

חג הפסח מציין את יציאתו לחירות של העם היהודי. מאוסף של עבדים, מספרים, שכל מחשבתם מרוכזת באיך לשרוד את היום, נהיינו לעם אחד שבפיו בשורות מהפכניות משנות עולם: כולנו ערבים זה לזה, העבדות היא פסולה, חברה צריכה להיות מושתתת על ערכים של משפט, צדק וצדקה.

עם אחד אינו גוון אחד. היופי טמון דווקא בגוונים הרבים שכלולים בו. הדעות השונות ואורחות החיים המגוונות הן אלו שנותנות לעם שלנו את הכוח והעוצמה להיות מדינה של מגדלור בכל תחומי החיים: בכלכלה, בביטחון, בערבות ההדדית ובמסורת.

ציטוט

יצחק נבון, נשיאה החמישי של מדינת ישראל התבטא פעם: "השוני בתוכנו אינו חדש וגם אינו צריך להבהילנו כשהוא לעצמו (...). תהא זו אשליה להניח כי יבוא יום וכולנו נחזיק באותה דעה פוליטית, למען אחדות כביכול. (...) היכולת שלנו לקיים דו שיח בין המחנות השונים תקבע את חוסננו הפנימי ואת המידה שבה נוכל להיקרא עם אחד (...). הכול זקוקים להכרה, לעידוד, לברכה קצרה ולמילה טובה. כשאלו אינן באות – נרפות הידיים, וכשהן באות – הכל מִפְּהָה ופורח".

מאז להיום

אנחנו לא אחידים, וטוב שכך, אבל חובה עלינו להיות מאוחדים. אחדות פירושה מחיקת הזהויות הפרטיות. אחדות לעומתה, פירושה שכל אחד נותן את הגוון המיוחד שלו בהרמוניה שלימה עם כל שאר הגוונים. גוון אחד לא שווה מאומה. רק כאשר הגוונים מתמזגים יחד, וכל אחד נותן את צבעו המיוחד תוך שילוב ידיים אמיצות עם גוונים אחרים, נוצרת תמונה שלימה, יפה חזקה ובטוחה.

ההיסטוריה שלנו לימדה אותנו פעם אחר פעם שמחלוקת פנימית היא מתכון בטוח לחורבן: כך היה בשריפת מחסני המזון בידי הבריונים בחורבן בית המקדש השני, וביחס המזלזל בין תלמידי רבי עקיבא במרד בר כוכבא. אף בימינו אנו: המחלוקת בין המחותרות בקום המדינה גבתה דמים של בחורים צעירים. ניסיון הפריצה לעיר העתיקה במלחמת העצמאות לא צלח, בין השאר משום שנשען על כוחות מגן שונים עם שאיפות שונות. רק כאשר היינו צבא אחד מאוחד של כל חלקי העם הצלחנו לשחרר את העיר העתיקה שבלב הבירה במלחמת ששת הימים.

אז מה בפועל

כחיילי וחיילות צבא ההגנה לישראל, האחדות עבורנו היא נשמת אפינו. בשירות הצבאי האחדות היא גם מניע וגם מטרה. על כל חייל וחיילת, בסדיר ובמילואים, מוטלת החובה להיות נאמנים לאחדות מופלאה זאת. לזכור חזק את השלם למרות שלפעמים נראה אחרת, ויחד ננצח.

רק אם נדע להיות אחד בשביל השני, גם במצבים של מחלוקת עזה, נוכל להמשיך את הבשורה שהתחילה לפני למעלה משלושת אלפים שנה ביציאת מצרים: "עין לציון צופיה.. להיות עם חופשי בארצנו, ארץ ציון וירושלים".

